

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Шумен, 30.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в закрито заседание на тридесети септември,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Константин Г. Моллов

като разглежда докладваното от Константин Г. Моллов Търговско дело №
20213600900103 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе в предвид следното:

Производство по глава XXI от ГПК във вр. с чл. 25 от ЗТР.

Образувано е по жалба с вх. № 20210901155452 от Е.И., гражданин на Казахстан, роден на 25.08.1971 г. действащ чрез пълномощника си адв. Р.Г. Б. от АК – Шумен с адрес на адвокатската кантора в гр. Шумен, ул. „...“, № 68, вх.Б, ап. 17 против Отказ с рег. № 20210824142457-2/30.08.2021 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър, с който е отказано вписване на промяна на обстоятелствата по партидата на „Индикайн“ ООД, ЕИК 206059139, а именно заличаване на жалбоподателя като управител на търговското дружество на основание чл.141, ал.5 от ТЗ. Жалбоподателят счита постановения отказ за незаконосъобразен и излага подробни аргументи в тази насока. Длъжностното лице по регистрацията (ДЛР) е обосновало отказа си с разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗПУ, която е отменена през 2019 г. (ДВ бр. 53/05.07.2019 г.). Посочен е чл.44 от Общите правила на Комисията за регулиране на съобщенията, а този текст не съществува. ТЗ не предвижда изрично начина, по който следва да се връчи уведомлението по чл.141, ал.5 от ТЗ, поради което следва да се приеме, че по аналогия може да се приложи редът за съобщаване, предвиден в чл.50 от ГПК. Моли съдът да отмени обжалвания от него отказ на Агенцията по вписванията и постанови решение, с което да й укаже да извърши исканото вписване.

Ответникът по жалбата Агенцията по вписванията не е подал отговор по жалбата.

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл.25, ал.1 от ЗТР, от надлежна страна, против подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност се установи от фактическа страна следното:

В Агенцията по вписванията е постъпило заявление вх. № 20210824142457/24.08.2021 г. обр. А4, подадено от ад. Р.Г. Б., като адвокат с изрично пълномощно от Е.И. в качеството му на управител на „Индикайн“ ООД с искане за вписване на заличаването му като управител на дружеството на основание чл.141, ал.5 от ТЗ. Към заявлението са приложени декларации по чл.13, ал.4 и чл.13, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ, адвокатско пълномощно, уведомление от жалбоподателя до търговското дружество от 28.06.2021 г., с което го уведомява, че желае да бъде освободен като управител, документи, отнасящи се до изпращането на уведомлението – известие за доставяне на уведомлението за напускане и плика на писмото, на което Български пощи са отбелязали „непотърсено“ и е посочена датата на връщане 19.07.2021 г., както и документ за внесена държавна такса.

ДЛР в дадените от него Указания № 20210824142457/25.08.2021 г. е посочило, че от представените доказателства за връчване на уведомлението, не се установява получаването му от дружеството. От плика на писмото се установява, че е върнато от Български пощи с отбелязване „непотърсено“. ДЛР е указало на заявителя да представи доказателства, че управителят редовно е уведомил търговското дружество относно предизвестията и едномесечния срок по чл.141, ал.5 от ТЗ е изтекъл.

На 30.08.2021 г., ДЛР е постановило Отказ с рег. № 20210824142457-2/30.08.2021 г. с мотива, че не са налице доказателства, от които да се установи, че уведомлението е получено от дружеството. Удостоверителното изявление на пощенския оператор за непотърсване на препоръчаното писмо не презумира получаването му от адресата. С оглед на това ДЛР не е приело като надлежно връчено уведомлението по чл.141, ал.5 от ТЗ, изпратеното до търговското дружество с писмо с обратна разписка, върнато на подателя като непотърсено.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Отправянето на волеизявление до търговското дружество от управителя, който иска да прекрати съществуващото между тях мандатно правоотношение има за цел дружеството своевременно да узнае за неговите намерения, да предприеме адекватни действия за прекратяване на договора за управление и за вписване на промените в Търговския регистър (ТР). И само в случай на бездействие от страна на дружеството, след надлежното му уведомяване от управителя, дава възможност на последния да предприеме самостоятелни действия за вписване на обстоятелството в ТР.

В чл.141, ал.5 от ТЗ заличаването на управителя на търговско дружество с ограничена отговорност е уредено като правна последица от сложен сукцесивен фактически състав, чиито елементи включват отправяне на волеизявление до дружеството от страна на управителя, в предписаната за неговата действителност писмена форма, безрезултатното

изтичане на предвидения в същата разпоредба едномесечен срок и депозиране на заявление от самия управител за вписване обстоятелството по собственото му заличаване.

В конкретния случай не е налице първия елемент от фактическия състав чл.141, ал.5 от ТЗ. Уведомлението, предвид избрания начин за връчване, чрез „Български пощи“ не е получено от дружеството, тъй като не е потърсено и е върнато на подателя. В случая не може да се приложи по аналогия чл.50 ал.2 и ал.4 ГПК, тъй като не са налице предвидените в тях хипотези. От служебно направената от съда справка в ТР се установява, че в дружествения договор не са предвидени уговорки за начина на връчване на уведомлението по чл.141, ал.5 от ТЗ, предвиждащи, че изявлението на управителя ще се счита за достигнало до другата страна, без фактически същото да е получено. Жалбоподателят изрично посочва в жалбата си че освен него на територията на страната няма други служители на дружеството, а останалите двама съдружници живеят постоянно извън България. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателят не е положил дължимата грижа уведомлението му да достигне до дружеството. При липса на друг управител и клауза в дружествения договор, уреждаща фингирано връчване, желанието на жалбоподателят да бъде заличен като управител е следвало да се доведе до знанието на другия орган на дружеството – Общото събрание, като уведомлението се изпрати на останалите двама съдружници, предвид чл.136, ал.1 от ТЗ.

Предвид гореизложеното обжалваният отказ на Агенцията по вписванията е обоснован и законосъобразен, а жалбата против него следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с вх.№ 20210901155452 от Е.И., гражданин на Казахстан, роден на 25.08.1971 г. действащ чрез пълномощника си адв. Р.Г. Б. от АК – Шумен с адрес на адвокатската кантора в гр. Шумен, ул. „...“, № 68, вх.Б, ап. 17 против Отказ с рег. № 20210824142457-2/30.08.2021 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър, постановен по заявление вх. № 20210824142457/24.08.2021 г.

Решението подлежи на обжалване пред Варненския апелативен съд в седмодневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____